

Penge, som den store Sparer har, hvad vist er rigtigt nok. Men jeg skal sige, hvad det er, der vil ske, hvis det ærede Medlems Mening bliver den afgørende. Det er det, at den lille Sparer faar Lov til at gaa hen og indsætte sine Penge til den Rente, som nu Institutterne giver, enten det saa er en Sparekasse eller en Bank. Men lad os sige, det er en Bank, og at han faar $4\frac{1}{4}$ pCt. — det ærede Medlem holder sig til $4\frac{1}{4}$ pCt., men vil gerne give ham $\frac{1}{4}$ pCt. mere eller maa-ske en endnu højere Rente —, hvad vil saa Manden med de 125,000 Kr. gøre? Han vil gaa hen og købe sig Bankaktier eller Sukkeraktier eller Petroleumsaktier, som han ved giver meget mere; men lad os sige, det er Bankaktier, saa ved han, at han i hvert Fald faar 7, 8, 9 eller 10 pCt., og det, at den lille Sparer faar en højere Rente, influerer ikke paa Aktiernes Udbytte, thi giver Bankerne en større Rente, saa tager de ogsaa en større Rente. Saa det ærede Medlem kan godt argumentere ud fra dette Standpunkt og se sig glad i det, men det er og bliver lige meningsløst endda.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Starcke: Denne Lovgivning slaar fast og udvider det, som i den gamle Lovgivning var forkert, det vil altsaa sige det, som netop vil medvirke til, at Sparekasserne efterhaanden forsvinder. Naar der skal lovgives paa ny, er det den Lovgivning, man selv bringer i Forslag, man bærer Ansaret for, og det er denne Lovgivning, der yderligere udvikler det, som vil gaa i den uheldige Retning, jeg har paa-vist. Jeg vil dernæst blot sige, at Institutter som Hypotekforeninger, Kreditforeninger o. s. v. har intet som helst at gøre med Indlaan. De er ikke Institutter for Indlaan. Dette er Sparekasserne, som netop drager til sig fra Samfundet hele den Række af Smaasummer, der skal frugtbargøre Udlaansvirksomheden, som ogsaa Kreditforeninger o. s. v. søger at imødekomme. Det er de to væsentlige Forskelligheder.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) forplumrer stadig Forholdet paa en Maade, som jeg ikke kan anerkende, og jeg skal derfor søge at trække Sagen op saaledes, at den ikke bør kunne omdisputeres. Nu er Forholdet det, at en lille Sparer kan faa den Rente, som Sparekassen vil give ham, og det er i Udvalget fremført, at der er Banker og Sparekasser, der sætter Renten helt op til omkring 5 pCt. Disse Institutter vilde han altsaa kunne søge med sit lille Indkud, og hvis de ikke eksisterede, vilde f. Eks. de Folk, der har Interesse for Andelstanken, kunne skabe en Andelsbank eller -sparekasse, i hvilken man vilde have Ret til at give Sparereren det fulde Udbytte af hans Indskud. Hvis derimod det Forslag, som ogsaa det ærede Medlem fra Give i Fjor støttede, var blevet Lov, vilde man forbyde en Bank eller Sparekasse at give den lille Sparer den Rente, der virkelig kunde gives ham. Dette er det virkelige Forhold!

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jørgen Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Sparekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2055).

Lovforslaget sattes til Forhandling.